

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

HOTĂRÂRE

cu privire la acțiunea depusă de

Aureliu Postică împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind
anularea actului administrativ individual defavorabil

(Dosarul nr. 3d-73/24)
NR. PIGD 2-24090400-01-3d-12082024)

Suspendarea din funcție a judecătorului în privința căruia s-a început urmărirea
penală, până la rămânerea definitivă a hotărârii în cauza respectivă.

7 noiembrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în ședință publică cererea de chemare în judecată depusă de Aureliu Postică împotriva Consiliului Superior al Magistraturii,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judecători*,

Mihail Calistrov, *grefier*

constată următoarele:

ARGUMENTELE PĂRȚILOR

a) Argumentele reclamantului

1. La 12 august 2024, Aureliu Postică a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, prin care a cerut anularea hotărârii nr. 391/25 din 2 iulie 2024 privind dispunerea suspendării sale din funcția de judecător al Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cu repunerea în această funcție.

2. În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la 2 iulie 2024, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 391/25, s-a dispus suspendarea sa din funcția de judecător a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, odată ce era învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ alin. (2) din Codul penal; suspendarea s-a dispus până la adoptarea hotărârii definitive pe cauza dată.

3. Indică că, dispozitivul hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 391/25 din 2 iulie 2024 nu i-a fost înmănat, iar hotărârea motivată i-a fost remisă la data de 7 august 2024 prin intermediul poștei electronice.

4. Consideră că hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 391/25 din 2 iulie 2024 privind dispunerea suspendării sale din funcția de judecător al Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, constituie un act administrativ individual defavorabil și emis în mod ilegal, urmând a fi anulat de către instanța de judecată.

5. Notează că, prin hotărârea CSM nr. 391/25 din 2 iulie 2024 îi sunt încălcate drepturile legitime și libertățile stabilite prin lege, și anume: dreptul la un proces echitabil (art. 6 al CEDO); dreptul la muncă (art. 43 din Constituție); dreptul la asistență și protecție socială (art. 47 din Constituție); dreptul la viață privată (art. 8 al CEDO); dreptul la carieră și formare profesională.

6. Invocă că, suspendarea sa din funcția de judecător al Judecătoriei Chișinău, la caz, reprezintă o ingerință în viața sa privată. Această ingerință nu a fost una legală, deoarece motivele invocate care vizează „*păstrarea imaginii de probitate morală și profesională ce trebuie să caracterizeze sistemul judiciar în ansamblu, eliminându-se astfel orice suspiciuni ce ar putea să umbrească ideea de verticalitate morală pe care magistrații trebuie să o demonstreze în întreaga lor activitate*” a fost formulate vag și disproportionat, fără a oferi garanții adecvate împotriva abuzului și arbitrarului.

7. Relevă că, ingerința în dreptul menționat nu a fost una necesară în circumstanțele cauzei, iar „discreția” de care a dat dovadă CSM la aplicarea din oficiu a acestei măsuri de siguranță față de reclamant este una abuzivă, arbitrară și disproporționată.

8. Subliniază că, pertinente cauzei sunt pct. 165-167 ale hotărârii CEDO din 9 ianuarie 2013 în cauza Volkov contra Ucraina (Cererea nr. 21722/11) și cauza Pengezov contra Bulgariei (cererea nr. 66292/14).

9. Menționează că, a revenit la data de 9 martie 2023 în funcția de judecător după suspendarea din funcție, care a dispus-o din oficiu CSM la data de 9 septembrie 2022, în legătură cu pornirea urmăririi penale pentru bănuiala de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 330² alin. (2) Cod penal.

10. În pofida faptului că, cauza penală de învinuire pentru pretinsa faptă prevăzută de art. 352¹ alin. (2) Cod penal, a fost expediată în instanță la data de 3 aprilie 2023, a fost admis de către CSM să-și continue fără careva impedimente exercitarea atribuțiilor de judecător, până la data de 21 noiembrie 2023, când unul din membrii CSM a inițiat din oficiu procedura administrativă vizând suspendarea sa din funcție, pe motivul examinării de către Judecătoria Hâncești a cauzei penale de învinuire a lui Aureliu Postică în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ alin.(2) Cod penal.

11. În atare situație, inițiativa suspendării sale din funcția de judecător nu constituie nimic altceva decât o intimidare și persecutare continuă de către unii membri CSM, în special, după solicitarea apărării onoarei și demnității în legătură cu denigrarea imaginii și probității profesionale a subsemnatului de către ex-președintele-interimar al CSM, Dorel Musteață, soldată cu respingerea solicitării prin hotărârea CSM nr. 438/27 din 10 octombrie 2023.

12. Reclamantul invocă și lipsa motivării deciziei de suspendare din funcția de judecător, reținând aici pct. 76 din hotărârea Curții Constituționale nr. 23 din 27 iunie 2017, iar la caz, lipsa unei motivări adecvate echivalează cu lipsa motivării. Asta deoarece motivarea este operațiunea administrativă prin care raționamentele avute în vedere de autoritate trebuie să fie înțelese de public și de subiecții cărora actul administrativ se adresează.

13. Prin desconsiderarea acestor reguli elementare și a prevederilor legale, în hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 391/25 din 2 iulie 2024 s-a reținut că *„Judecătorul Aureliu Postică de la Judecătoria Chișinău, având calitatea de inculpat, continuă să exercite funcția de judecător, iar continuarea activității în funcția de magistrat incontestabil dăunează intereselor serviciului și prestigiului justiției, acțiuni ce compromit indubitabil cinstea și demnitatea de judecător, provocând îndoieli față de obiectivitatea acestuia. Astfel, măsura suspendării din funcția deținută de magistratul menționat are ca scop principal protejarea prestigiului justiției și al funcției exercitate, precum și menținerea încrederii cetățenilor în actul jurisdicțional.”*

14. Notează că, alte argumente și motive, despre cum poate fi înțeleasă această protecție a prestigiului justiției și a funcției exercitate, precum și menținerea încrederii cetățenilor în actul jurisdicțional, nu se regăsesc în hotărârea contestată și

prin aceasta ea contravine art. 118 alin. (1), alin. (2) și alin. (3) din Codul administrativ.

15. Totodată, suspendarea din funcție a reclamantului, nu conține motivarea scopului, caracterului potrivit, necesar și rezonabil al acestei măsuri de siguranță. Fiecare măsură autorizată de CSM trebuie să fie motivată din punct de vedere al proporționalității. În context, CSM a decis suspendarea reclamantului din funcție, fără o motivare a necesității intervenirii în inamovibilitatea judecătorului prin întreruperea unilaterală a raporturilor de muncă cu acesta pe o perioadă nedeterminată (judecarea cauzei se efectuează în termeni rezonabili potrivit art. 20 Cod de procedură penală).

16. În această ordine de idei, încălcările menționate probează caracterul incert al actului administrativ individual defavorabil. Conform art. 119 alin. (1) din Codul administrativ conținutul unui act administrativ individual trebuie să fie suficient de cert. Caracterul cert trebuie să denote raționamentul actului administrativ individual emis, încât dispozitivul să fie rezultatul unei raționament juridic consecutiv, proporțional și previzibil.

17. Invocă ilegalitatea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 391/25 din 2 iulie 2024, pe motivul încălcării procedurii de adoptare.

18. Astfel, la adoptarea hotărârii nr. 391/25 din 2 iulie 2024 Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a acționat fără cvorum. În sensul dat, art. 133 alin. (1) Cod administrativ prevede că, cvorumul reprezintă numărul minim necesar de membri prevăzut de lege pentru întrunirea valabilă a unui organ colegial sau emiterea unui act administrativ individual. Alineatul (2) art. 133 din Codul administrativ confirmă regula din alineatul (1), prin sintagma „cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel”.

19. Cvorumul condiționează majoritatea. Lipsa cvorumului exclude posibilitatea declanșării majorității la adoptarea hotărârilor. Or, emiterea actului administrativ individual de autoritățile publice cu conducere colegială se realizează prin anumite particularități procedurale. De aceea art. 132 alin. (2) din Codul administrativ prevede expres că „conducerea colegială a unei autorități publice adoptă decizii prin vot”. Textul „adoptă decizii prin vot” structurează în sine cvorumul și majoritatea, categorii juridice reglementate în art. art. 133-136 din Codul administrativ.

20. Condițiile speciale pentru întrunirea cvorumului la adoptarea hotărârilor de către Plenul CSM sunt prevăzute de Legea 947/19.07.96 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii.

21. Astfel, potrivit art. 15 alin. (2) din Legea 947/19.07.96 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii (în redacția Legii nr. 246 din 29 iulie 2022), ședința Consiliului Superior al Magistraturii este deliberativă dacă la ea participă cel puțin două treimi din membrii care sunt în exercițiul funcției și nu se află în situațiile menționate la art. 18 alin.(1).

22. În al II rând, în conformitate cu prevederile art. 24 alin. (1) din Legea 947/19.07.96 (în redacția Legii nr. 246 din 29 iulie 2022), Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor prezenți, cu excepția cazului prevăzut la art. 19 alin.(4).

23. Prin hotărârea Curții Constituționale nr. 17 din 18 iulie 2024 au fost declarate neconstituționale articolele 15 alin. (2) și 24 alin. (1) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996.

24. Prin aceeași hotărâre, instanța de jurisdicție constituțională a dispus revigorarea prevederilor articolului 15 alin. (2) și a tezei întâi a articolului 24 alin. (1) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996 în redactarea anterioară Legii nr. 246 din 29 iulie 2022.

25. Prin urmare, prin efectele hotărârii Curții Constituționale nr. 17 din 18 iulie 2024, în conformitate cu prevederile art. 24 alin. (1) din Legea 947/19.07.96, Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor săi, cu excepția cazului prevăzut la art. 19 alin. (4).

26. Astfel, pentru întrunirea cvorumului necesar adoptării hotărârilor, în sensul prevederilor art. 24 alin.(1) din Legea 947/19.07.96 (în redacția anterioară Legii nr. 246 din 29 iulie 2022), sunt necesare 7 voturi ale membrilor CSM.

27. Potrivit procesului-verbal al ședinței Plenului CSM și al hotărârii nr. 391/25 din 2 iulie 2024, decizia de suspendare a lui Aureliu Postică din funcția de judecător al Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost adoptată cu 6 voturi ”pro” și 3 voturi ”împotriva” ai membrilor prezenți ai Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

28. În această ordine de idei, hotărârea CSM nr. 391/25 din 2 iulie 2024 a fost adoptată contrar prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea 947/19.07.96, coroborate cu prevederile hotărârii Curții Constituționale nr. 17 din 18 iulie 2024, în lipsă de cvorum necesar adoptării hotărârilor de Plenul CSM, la caz, fiind adoptată o hotărâre ilegală.

29. Cât privește efectul *ex nune* al hotărârilor Curții Constituționale, reglementat de prevederile art. 26 alin. (7) ale Legii nr. 317/13.12.1994 cu privire la Curtea Constituțională, ține să menționeze următoarele raționamente.

30. Astfel, în rapoartele de drept public, legea poate avea efect retroactiv atunci când statul îmbunătățește, într-un fel sau altul, situația persoanei defavorizate prin efectele adoptării actului administrativ individual în raport cu aceasta.

31. În cazul contestat de reclamant, autoritatea publică a emis un act administrativ individual defavorabil, suspendându-l din funcția de judecător, prin care i-a îngrădit un șir de drepturi fundamentale, cum ar fi: dreptul la viața privată și de familie, dreptul la muncă, dreptul la un proces echitabil, prin încălcarea principiului prezumției nevinovăției.

32. Referirea în hotărârea CSM nr. 391/25 din 2 iulie 2024 la prevederile art. 200 alin. (1) Cod de procedură penală îi conferă acestei decizii nu doar elementele unui act administrativ defavorabil, dar și o conotație de act procedural penal, suspendarea

din funcție constituind, în esență, o măsură procesuală de constrângere, având incidență în drepturile constituționale ale reclamantului și atentând la inviolabilitatea acestora.

33. Totodată, jurisprudența constantă a Curții Europene menționează că, persoana poate fi afectată de o normă incompatibilă cu Constituția, indiferent de natura acesteia - materială sau procesuală. În mod normal, persoana trebuie să beneficieze de efectele pozitive ale noilor reglementări. Aceste raționamente conduc la concluzia că, în anumite situații, preeminența dreptului impune dreptul la o revedere a hotărârilor judecătorești în aspectul erorilor de drept.

34. Consideră că, la caz, se impune obligația revederii situației sale de fapt și drept a acestuia, în condițiile în care se constată că legea care reglementa modalitatea de adoptare a deciziilor în Plenul CSM a fost afectată de un viciu de constituționalitate, ce continuă să producă efecte negative asupra drepturilor constituționale ale subsemnatului, prin menținerea în continuare a suspendării funcției deținute.

b) Argumentele Pârâtului

35. La 20 noiembrie 2024, Consiliul Superior al Magistraturii a depus referință, solicitând respingerea acțiunii în contencios administrativ depusă de Aureliu Postică ca fiind neîntemeiată.

36. În motivarea referinței a indicat că, din anul 2011 reclamantul deține funcția de judecător. În privința judecătorului a fost pornită o cauză penală de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute la 330² alin. (2) din Codul penal, motiv pentru care acesta a fost suspendat din funcție, iar odată cu clasarea urmăririi penale acesta și-a reluat activitatea. La fel, în privința reclamantului a fost pornită o altă cauză penală de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 352¹ alin. (2) din Codul penal, care ulterior a fost transmisă în instanță, iar prin sentință din 5 august 2024 reclamantul a fost achitat de comiterea infracțiunii, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii. Sentința a fost contestată cu apel de către acuzatorul de stat.

37. Prin hotărârea nr. 391/25 din 2 iulie 2024 a Consiliului Superior al Magistraturii a fost dispusă suspendarea din funcție a judecătorului Aureliu Postică până la adoptarea hotărârii în cauza penală ce îl privește.

38. Consiliul Superior al Magistraturii apreciază poziția reclamantului ca fiind eronată, declarativă și contrară cadrului legal.

39. De asemenea Consiliul indică că, susține constatările făcute în hotărârea nr. 391/25 din 2 iulie 2024 și consideră că aceasta este legală, certă, motivată, adoptată cu respectarea procedurii legale în coroborare cu normele legislative speciale derogatorii, iar aspectele invocate de reclamant sunt declarative și lipsite de relevanță.

40. Cu privire la aspectul invocat în acțiunea de contencios administrativ ce ține de motivare, Consiliul infirmă caracterul nemotivat al hotărârii, or actul administrativ conține atât motivele de fapt, cadrul legal relevant precum și concluzia nemijlocită al autorității în susținerea soluției adoptate.

41. Notează că, Consiliul Superior al Magistraturii a reținut faptul că în privința judecătorului Aureliu Postică este intentat un dosar penal de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ alin. (2) din Codul penal, și a raportat aceste circumstanțe la temeiul de suspendare prevăzut la art. 24 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului, în vederea excluderii oricăror dubii cu privire la integritatea judecătorului vizat și dubii de imagine negativă a întregului sistem judecătoresc, a făcut uz de dreptul său de discreție și a emis actul administrativ contestat.

42. În contextul motivării unui act, menționează că potrivit jurisprudenței CEDO, noțiunea de proces echitabil presupune că o instanță internă care nu a motivat decât pe scurt hotărârea sa să fi examinat totuși în mod real problemele esențiale care i-au fost supuse, și nu doar să reia pur și simplu concluziile unei instanțe inferioare (cauza Helle vs Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997).

43. Deși articolul 6 § 1 din Convenție nu obligă instanțele de judecată să ofere răspunsuri detaliate la toate argumentele invocate, totuși din hotărâre trebuie să reiasă clar că elementele esențiale ale cauzei au fost examinate (cauza Taxquet vs. Belgia [MC], nr. 926/05, § 91, CEDO 2010).

44. La acest subiect, Consiliul Superior al Magistraturii apreciază critic argumentul reclamantului cu privire la insuficiența motivării hotărârii contestate și insistă asupra respingerea acestuia.

45. Cu privire la încălcarea art. 6, 8 din CEDO, Consiliul Superior al Magistraturii consideră irelevantă trimiterea reclamantului la cauza Pengezov c. Bulgariei nr. 66292/14, hotărâre din 10 octombrie 2023, or în această cauză CtEDO a constatat încălcarea drepturilor prin suspendarea din funcția de judecător, explicând că rechizitoriul în privința acestuia nu putea fi supus unui control judiciar independent, iar Curtea Supremă a Bulgariei nu a efectuat o analiză independentă a faptelor. Astfel, esența speței invocate de reclamant este cu totul alta decât o descrie acesta, la caz nefiind incidente constatările CtEDO cu privire la art. 6.

46. O circumstanță importantă care deosebește cauzele comparate, din punct de vedere a preinsei ingerințe în viața privată (art. 8), este durata procesului penal, în interiorul căruia judecătorul suspendat nu a primit salariul.

47. Argumentele reclamantului cu privire la lipsa sursei de existență sunt la fel irelevante în acest sens, or elementul financiar nu face în mod automat aplicabil art. 8 din Convenție (a se vedea spre exemplu cauza Denisov c. Ucrainei, nr. 76639/11, hotărâre din 25 septembrie 2018, §122, 133), urmând a fi probat că măsura în litigiu ar fi avut impact asupra vieții private și dacă acest impact corespunde unui anumit nivel de gravitate pentru incidența art. 8.

48. Menționează că durata suspendării judecătorului pentru perioada procesului penal în cauza lui Aureliu Postică nu pare a fi atât de îndelungată să atingă nivelul de gravitate cerut pentru aplicabilitatea art. 8 din Convenție, or după cum a fost menționat supra, cauza se află deja în examinare în ordine de apel.

49. Totodată, Consiliul Superior al Magistraturii consideră irelevante trimiterile făcute de reclamant la constatările CtEDO din cauza Volkov (și alte cauze reținute în această hotărâre de către Curte), or măsurile aplicate de către autoritățile naționale în toate aceste cauze sunt mult mai severe (limitarea accesului în funcție, eliberarea din funcție) decât suspendarea din funcție. După cum a fost menționat supra aplicabilitatea art. 8 din Convenție este condiționată de un nivel sporit de impact al măsurii aplicate în raport cu viața privată a persoanei. La caz, nu este pusă în discuție problema pierderii locului de muncă sau restricționarea exercitării mandatului pentru perioade excesiv de mari.

50. Un alt moment important invocat este „proportionalitatea măsurii”, cu privire la care Consiliul Superior al Magistraturii reține că, testul general de proportionalitate este divizat în analiza a trei condiții diferite.

51. În această optică, pentru a satisface exigența de proportionalitate, măsura aplicabilă trebuie: 1) să reprezinte o metodă eficientă în vederea realizării scopurilor spre care aceasta tinde (testul eficacității și adecvării); 2) să fie necesară pentru a atinge scopurile relevante, astfel încât să nu existe alternative mai favorabile (testul necesității și subsidiarității); 3) să corespundă unui just echilibru între scopurile propuse și interesele implicate.

52. Consiliul apreciază critic și respinge argumentele reclamantului cu privire la faptul că suspendarea a fost dispusă abia în anul 2024, interpretând această decizie drept o intimidare. Or, potrivit prevederilor art. 24 alin. (1), lit. a) din Legea nr. 544/1995, judecătorul poate fi suspendat din funcție, la cerere sau din oficiu, prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, dacă în privința lui se începe urmărirea penală, până la rămânerea definitivă a hotărârii în cauza respectivă.

53. Prevederile normei legale citate supra urmează a fi interpretate sistemic și nu rupte din contextul în care Consiliul are dreptul discreționar, la cerere sau din oficiu, de a suspenda din funcție judecătorul odată cu începerea urmăririi penale în privința lui și până când hotărârea cu privire la învinuirile aduse nu rămâne definitivă. Legiuitorul a prevăzut expres o perioadă certă în interiorul căreia judecătorul poate fi suspendat din funcție.

54. Conținutul art. 24 alin. (1), lit. a) din Legea nr. 544/1995 este suficient de descriptiv pentru a permite subiectului, unui judecător de profesie, să ia în considerare posibilele consecințe prevăzute de lege.

55. Consiliul consideră că ingerința în dreptul particular a judecătorului este prevăzută de lege și este suficient de clară.

56. În esență, hotărârea contestată de reclamant afișează clar scopul legitim al Consiliului de a garanta independența autorității justiției prin excluderea oricăror dubii de integritate și de imagine negativă a sistemului judecătoresc.

57. În asemenea circumstanțe, Plenul Consiliului a considerat că, în vederea realizării scopului legitim, suspendarea din funcție a judecătorului vizat pentru o perioadă scurtă (până la definitivarea hotărârii) a fost unica măsură eficientă în

corespondere cu echilibrul între scop enunțat urmărit și interesul particular a judecătorului.

58. Distinct de cele relatate, Consiliul Superior al Magistraturii evidențiază că situația cu privire la suspendarea judecătorilor în temeiul art. 24 alin. (1), lit. a) din Legea nr. 544/1995, la nivel general a fost analizată anterior de către autoritate. Astfel, a fost analizată ponderea sentințelor emise în privința judecătorilor puși sub acuzare, durata urmăririi penale și examinarea cauzelor în instanțe și nu în ultimul rând, impactul financiar. La fel, a fost analizat și impactul redistribuirii cauzelor aflate în procedura judecătorilor suspendați, impactul mediatic care afectează încrederea în justiție în legătură cu faptul că judecătorii vizați în cauze penale continuă să-și exercite atribuțiile de serviciu.

59. În acest sens, prin hotărârea nr. 157/14 din 9 aprilie 2024 a fost sesizată Curtea Constituțională privind verificarea corespunderii Constituției a prevederilor art. 8 și 24 din Legea nr. 544/1995, în partea ce ține de incompatibilitățile judecătorului suspendat din funcție (fiind astfel depuse eforturi de identificare a unor soluții în privința judecătorilor suspendați din funcție în ceea ce privește suspendarea plăților salariale).

60. Cu privire la pretinsa încălcare a procedurii de emitere a hotărârii contestate, Consiliul urmează să evidențieze că, prevederile legale ce țin de adoptarea hotărârii Consiliului, reglementate de art. 24 alin. (1) din Legea nr. 947/1996 aveau următorul conținut la data emiterii hotărârii contestate (2 iulie 2024): „*Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor prezenți, cu excepția cazului prevăzut la art. 19 alin. (4)*”.

61. Totuși, prin hotărârea Curții Constituționale nr. 17 din 18 iulie 2024, ulterioară emiterii actului administrativ contestat, au fost declarate neconstituționale art. 24 alin. (1) din Legea nr. 947/1996, fiind revigorate prevederile acestui articol în redacția până la 29 iulie 2022, cu următorul conținut „*Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor săi, cu excepția cazului prevăzut la art. 19 alin. (4). La adoptarea hotărârilor cu privire la cariera judecătorilor, răspunderea disciplinară a acestora, sancționarea și eliberarea din funcție a judecătorilor, membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii participă fără drept de vot*”.

62. Astfel, la emiterea hotărârii au participat 9 membri ai Consiliului, iar majoritatea din membrii prezenți la acea ședință a Plenului constituie 5 voturi exprimate pentru adoptarea soluției. Luând în considerare că pentru hotărârea contestată au votat 6 membri „pro” și 3 membri „contra”, se consideră că aceasta a fost luată cu majoritatea membrilor prezenți, fiind întrunit numărul necesar și pentru cvorum.

63. Consiliul apreciază critic aluziile reclamantului la principiul aplicabilității legii noi favorabile în timp, or Curtea Constituțională expres a notat că, potrivit prevederilor articolului 140 alin. (1) din Constituție, legile sau unele părți ale acestora devin nule din momentul adoptării hotărârii corespunzătoare a Curții Constituționale. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că textul „din momentul

adoptării hotărârii” din norma constituțională citată se referă la efectul *ex nune* al hotărârilor Curții Constituționale, fapt care presupune că acestea produc efecte pentru viitor (a se vedea HCC nr. 5 din 25 februarie 2020, § 141; HCC nr. 13 din 21 mai 2020, § 83). Reieșind din cele menționate, Curtea reține că constatările din §§ 73 și 74 supra nu afectează procedurile deja desfășurate și nu se aplică raporturilor *ex ante* momentului intrării în vigoare a prezentei Hotărâri (HCC nr. 17 din 18 iulie 2024, §76).

64. Dezacordul reclamantului cu efectul *ex nune* al hotărârilor Curții Constituționale și aluzia făcută la aplicabilitatea „unei legi mai favorabile”, nu afectează legalitatea hotărârii ce constituie obiect al prezentei acțiuni, fiind deja desfășurată și consumată procedura administrativă în fața Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

65. Concluziile subiective ale reclamantului din cererea de chemare în judecată nu răstoarnă în nici un mod prezumția de legalitate de care se bucură hotărârea CSM nr. 391/25 din 2 iulie 2024, fapt care atestă netemeinicia acțiunii.

ARGUMENTELE PĂRȚILOR ÎN ȘEDINȚA DE JUDECATĂ

66. În ședința de judecată, reclamantul Aureliu Postică a susținut cererea de chemare în judecată pe motivele de fapt și de drept invocate, solicitând admiterea acesteia în sensul formulat și anularea hotărârii Plenului CSM nr. 391/25 din 2 iulie 2024.

67. În ședința de judecată, reprezentantul pârâtului Consiliul Superior al Magistraturii – Olesea Ciobanu, nu s-a prezentat, fiind înștiințată în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată, care, prin cererea din 1 octombrie 2025, a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

68. Art. 191 alin. (5) lit. a) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție soluționează în primă instanță, prin hotărâri irevocabile, acțiunile în contencios administrativ privind contestarea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii și ale Consiliului Superior al Procurorilor.”

69. Art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ:

„Examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit.a)–e).”

70. Art. 22 alin. (1) coroborat cu art. 219 alin. (1) –(3) din Codul administrativ:

„Instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de

judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.”

71. Art. 10 alin. (1) din Codul administrativ:

„Actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.”

72. Art. 16 din Codul administrativ:

„Dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală.

Exercițarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrară.”

73. Art. 29 din Codul administrativ:

„Orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității.

O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă:

a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege;

b) este necesară pentru atingerea scopului;

c) este rezonabilă.

Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit.”

74. Art. 118 din Codul administrativ:

„Motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercițarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde:

a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;

b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercițare a dreptului discreționar, dacă este cazul;

c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Motivarea nu este obligatorie în cazul în care:

a) autoritatea publică admite o petiție în totalitate fără ca prin decizia de soluționare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane;

- b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau
- c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de același fel într-un număr mai mare sau automatizat și, conform circumstanțelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.”

75. Art. 119 din Codul administrativ:

„Conținutul unui act administrativ individual trebuie să fie suficient de cert.

Un act administrativ individual poate fi emis în scris, verbal sau prin comportament concludent. Forma actului administrativ individual este aleasă de autoritatea publică care emite actul administrativ în baza dreptului discreționar corespunzător obligațiilor sale. Actul administrativ scris poate fi emis pe suport de hârtie sau în formă de document electronic.”

76. Art. 137 din Codul administrativ:

„În exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale.

Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.”

77. Art. 93 din Codul administrativ:

„Fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Prin derogare de la prevederile alin.(1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale.

Reglementări suplimentare sau derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale.”

78. Art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ:

„O acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

- a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare);

79. Art. 121¹ din Constituție:

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței autorității judecătorești.”

80. Art. 123 alin. (1) din Constituție:

„Consiliul Superior al Magistraturii asigură numirea, transferarea, detașarea, promovarea în funcție și aplicarea de măsuri disciplinare față de judecători. Consiliul Superior al Magistraturii își exercită atribuțiile în mod direct sau prin intermediul organelor sale specializate.”

81. Art. 15 alin. (1) și (2) din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii (în vigoare la momentul emiterii actului administrativ):

”Consiliul Superior al Magistraturii ca organ colegial își exercită atribuțiile în plen.

Ședința Consiliului Superior al Magistraturii este deliberativă dacă la ea participă cel puțin două treimi din membrii *care sunt în exercițiul funcției* și nu se află în situațiile menționate la art.18 alin.(1).”

82. Art.20 alin. (1) și (5) din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii (în vigoare la momentul emiterii actului administrativ):

„Chestiunile ce țin de promovarea la o instanță superioară, transferarea la o instanță de același nivel sau la o instanță inferioară, detașarea, *suspendarea*, demisia și eliberarea din funcție a judecătorului sînt examinate de Consiliul Superior al Magistraturii în condițiile legii.

Suspendarea din funcție a judecătorului se efectuează de Consiliul Superior al Magistraturii în condițiile art.24 din Legea cu privire la statutul judecătorului.”

83. Art. 24 alin. (1) din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii (în vigoare la momentul emiterii actului administrativ):

„Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor prezenți, cu excepția cazului prevăzut la art.19 alin.(4).”

84. Art. 24 alin. (1) lit. a), alin. (2), (3), (4) și (6) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544-XIII din 20.07.1995 în vigoare la momentul emiterii actului administrativ):

„Judecătorul poate fi suspendat din funcție, la cerere sau din oficiu, prin hotărîre a Consiliului Superior al Magistraturii, dacă:

a) în privința lui se începe urmărirea penală, pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii în cauza respectivă;

În cazul suspendării din funcție a judecătorului, salariul acestuia se plătește în condițiile legii.

Suspendarea din funcție a judecătorului din cauzele enumerate la alin.(1), cu excepția lit.a), nu atrage anularea inviolabilității personale și a garanțiilor materiale și sociale.

În cazul prevăzut la alin.(1) lit.a), dacă nu a fost probată vinovăția judecătorului sau a fost pronunțată o hotărîre de achitare ori de încetare a procesului penal, sau în cazul anulării actelor care au servit drept temei pentru suspendarea sa din funcție în baza alin.(1¹), suspendarea din funcție încetează și judecătorul este repus în toate drepturile avute anterior.

Hotărîrea privind suspendarea din funcție a judecătorului, adoptată în temeiul alin.(1), poate fi atacată în Curtea Supremă de Justiție în condițiile legii.”

ADMISIIBILITATEA ACȚIUNII

85. În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

86. Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată *inter alia* de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice. La caz, aceste condiții de încălcare a unui drept prin activitatea administrativă a Consiliului Superior al Magistraturii sunt întrunite.

87. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, reclamantul Aureliu Postică a utilizat corect tipul acțiunii în contestare, conform art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ pentru revendicarea drepturilor sale, or reclamantul prin acțiunea sa solicită anularea actului administrativ individual defavorabil, adică a hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 391/25 din 2 iulie 2024 privind dispunerea suspendării sale din funcția de judecătorului Aureliu Postică de la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani.

88. De asemenea, acțiunea în contencios administrativ potrivit art. 191 alin. (5) lit. a) din Codul administrativ, este examinată de instanța competentă jurisdicțional, de Curtea Supremă de Justiție, ca instanță de fond.

89. Art. 25 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19.07.1996, prevede că, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii pot fi contestate în conformitate cu prevederile Codului administrativ.

90. Potrivit art. 209 alin. (1) din Codul administrativ, acțiunea în contestare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

91. Astfel, din materialele dosarului administrativ rezultă că, la 7 august 2024 Consiliul Superior al Magistraturii a expediat în adresa reclamantului Aureliu Postică, prin intermediul poștei electronice, copia hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 391/25 din 2 iulie 2024, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică (f. d. 252). Cererea de chemare în judecată a fost depusă la 12 august 2024. Astfel, cererea de chemare în judecată a fost depusă în termen.

92. Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, la caz, motive de inadmisibilitate a prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, nu sunt, deci acțiunea este admisibilă și urmează a fi examinată în fond.

MOTIVAREA INSTANȚEI

93. Cu referire la fondul acțiunii, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că acțiunea în contencios administrativ depusă de Aureliu Postică este neîntemeiată și, respectiv, în sensul prevederile art.224 alin.(1) lit. f) urmează a fi respinsă, din motivele ce succed.

94. După cum rezultă din dosar, prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr.240-VI din 1 august 2011, Aureliu Postică a fost numit în funcția de judecător de instrucție la Judecătoria Orhei, pe un termen de 5 ani, iar prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr.1423-VII din 30 decembrie 2014 a fost reconfirmat în funcția de judecător la Judecătoria Orhei, până la expirarea împuternicirilor.

95. Prin hotărârea CSM nr.514/20 din 30 iunie 2015, Aureliu Postică a fost desemnat pentru exercitarea atribuțiilor judecătorului de instrucție la Judecătoria Orhei în perioada 3 august 2015 - 3 august 2016.

96. Prin hotărârile Plenului CSM nr. 475/16 din 27 mai 2014 nr. 829/27 din 14 octombrie 2014, nr. 707/28 din 6 octombrie 2015 și nr.140/7 din 15 martie 2016, nr.323/16 din 23 mai 2017, Aureliu Postică a fost transferat temporar la Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău, pe o perioadă de a câte 6 luni.

97. La 14 iulie 2016, prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 2211-VII, Aureliu Postică a fost numit în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă.

98. Conform hotărârii CSM nr. 584/24 din 13 septembrie 2016, de către CSM i-au fost menținute atribuțiile judecătorului de instrucție la Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău. Totodată, a fost transferat de la Judecătoria Orhei în funcția de judecător la Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău, pentru o perioadă de 2 luni, începând cu 1 noiembrie 2016 până pe 1 ianuarie 2017, inclusiv, fiind desemnat să exercite atribuțiile judecătorului de instrucție.

99. Prin hotărârea CSM nr. 624/26 din 29 septembrie 2016 Aureliu Postică a fost desemnat judecător la instanța nou-creată Judecătoria Orhei, începând cu 1 ianuarie 2017.

100. Ulterior, prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr.250-VIII din 30 iunie 2017 Aureliu Postică a fost transferat în funcția de judecător la Judecătoria Chișinău, fiind repartizat prin hotărârea CSM nr.465/22 din 11 iulie 2017 la sediul Râșcani al instanței.

101. Conform hotărârii Plenului CSM nr.584/27 din 11 decembrie 2018 Aureliu Postică a exercitat atribuțiile de judecător specializat în materie de drept penal la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, începând cu 1 ianuarie 2019.

102. Prin Ordonanța din 9 septembrie 2022, Procurorul General interimar a dispus începerea urmăririi penale în cauza nr. 2022970389 pe faptul îmbogățirii ilicite a judecătorul Aureliu Postică de la Judecătoria Chișinău, conform art. 330² alin. (2) din Codul penal.

103. Tot la 9 septembrie 2022 Procurorul General interimar, Dumitru Robu, prin actul de sesizare, a solicitat Consiliului Superior al Magistraturii eliberarea acordului pentru efectuarea percheziției în privința judecătorului Aureliu Postică de la Judecătoria Chișinău, în temeiul art. 330² alin. (2) din Codul penal.

104. De asemenea, la 9 septembrie 2022 Procurorul General interimar, Dumitru Robu, prin actul de sesizare, a solicitat Consiliului Superior al Magistraturii eliberarea acordului în vederea pornirii urmăririi penale în privința judecătorului Aureliu Postică de la Judecătoria Chișinău în baza art. 330² alin. (2) și art. 352¹ alin. (2) din Codul penal.

105. Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, prin hotărârea nr. 167/13 din 9 septembrie 2022, a eliberat acordul pentru efectuarea percheziției în privința

judecătorului Aureliu Postică de la Judecătoria Chișinău, fiind suspendat din funcție, până la adoptarea definitivă a hotărârii pe cauza vizată.

106. Prin hotărârea nr. 187/14 din 22 septembrie 2022, Plenului CSM a eliberat acordul pentru începerea urmăririi penale în privința judecătorului Aureliu Postică de la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, pentru existența bănuielii rezonabile de comitere de către acesta a infracțiunii prevăzute de art. 352¹ alin. (2) din Codul penal.

107. Astfel, a fost pornită urmărirea penală în cauza penală nr. 2022970408 în baza art. 352¹ alin. (2) Cod Penal (falsul în declarații).

108. Prin ordonanța procurorului Procuraturii Anticorupție din 10 noiembrie 2022 s-a dispus conexarea cauzelor penale nr. 2022970389 și nr. 2022970408 într-o procedură unică atribuindu-i nr. 2022970389.

109. La 6 decembrie 2022, procurorul Procuraturii Anticorupție a dispus prin ordonanță motivată disjungerea din cauza penală nr. 2022970389 a materialelor acumulate în privința lui Aureliu Postică pe faptul falsului în declarație săvârșite de o persoană cu funcție de demnitate publică, infracțiune prevăzută de art. 352¹ alin. (2) Cod Penal, atribuindu-i cauzei penale nr. 2022970408.

110. Prin ordonanța procurorului din 9 decembrie 2022, Aureliu Postică a fost pus sub învinuire incriminându-i-se comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ alin. (2) din Codul penal, în cauza penală nr. 2022970408 și anume că fiind persoană cu funcție de demnitate publică, cu scopul creării unei aparențe false cu privire la veniturile dobândite și majorării neîntemeiate a acestora cu suma totală de 866916 lei, a inclus date incomplete sau false în declarația de avere și interese personale pentru anii 2018 - 2021. Acuzația a fost înaintată de către Procuratura Anticorupție.

111. La 9 martie 2023, Procuratura Anticorupție a adoptat Ordonanța cu privire la scoaterea de sub urmărire penală a lui Aureliu Postică pe motiv că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 330² alin. (2) din Codul penal și clasată cauzei penale nr. 2022970389 pornită pe faptul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 330² alin. (2) din Codul, din motiv că nu există elementele infracțiunii.

112. La 23 martie 2023 a fost încetată suspendarea din funcție a magistratului și repus în toate drepturile avute anterior.

113. Pe când, cauza penală de învinuire a judecătorului Aureliu Postică de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ alin. (2) din Codul penal, împreună cu rechizitoriul îndeplinit s-a remis spre examinare instanței de judecată - la Judecătoria Hâncești, sediul Central, dosar nr. 1-23048508-12-1-03042023.

114. În contextul în care, pe rolul Judecătoriei Hâncești se afla în examinare cauza penală de învinuire a lui Aureliu Postică de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ alin. (2) din Codul penal, a fost inclusă pe ordinea de zi a Consiliului Superior al Magistraturii din 2 iulie 2024, chestiunea cu privire la suspendarea din funcție a judecătorului Aureliu Postică.

115. Conform extrasului din procesul-verbal al ședinței Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 25 din 2 iulie 2024, la ședință Plenului Consiliului Superior al Magistraturii au fost prezenți 9 membri, ședința fiind declarată deliberativă.

116. Tot din procesul-verbal al ședinței Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 25 din 2 iulie 2024 rezultă că, examinând chestiunea cu privire la suspendarea din funcție a judecătorului Aureliu Postică, în rezultatul votării cu 6 (șase) voturi „pro” și 3 (trei) voturi „împotrivă”, s-a emis hotărârea.

117. Astfel, prin hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 391/25 din 2 iulie 2024, a fost suspendat din funcție judecătorul Aureliu Postică de la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ alin. (2) din Codul penal, până la adoptarea hotărârii definitive pe cauza dată.

118. Emiterea de către Consiliul Superior al Magistraturii a acestei hotărâri a fost determinată de faptul că în privința judecătorului există pornită o cauză penală, judecătorul fiind acuzat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ alin. 2 a Codului penal.

119. La rîndul său, această cauză a fost remisă spre examinare instanței de judecată și la moment încă nu există o sentință definitivă pe dosar.

120. Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a decis suspendarea judecătorului Aureliu Postică din funcție, considerînd că, continuarea activității în funcția de magistrat incontestabil dăunează intereselor serviciului și prestigiului justiției, acțiuni ce compromit indubitabil cinstea și demnitatea de judecător, provocând îndoieli față de obiectivitatea acestuia. Or, judecătorul deși era inculpat pe dosar, continua să exercite funcția de judecător.

121. Plenul CSM a decis măsura suspendării din funcție, exclusiv, în scopul de a proteja prestigiul justiției, precum și în scopul menținerii încrederii cetățenilor în actul de justiție.

122. Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, judecătorul a înaintat acțiune în contencios administrativ prin care a solicitat anularea acesteia.

123. Reclamantul Aureliu Postică în argumentarea pretențiilor solicitate a invocat următoarele aspecte:

- *utilizarea arbitrară și disproporțională a dreptului discreționar al Consiliului Superior al Magistraturii ;*
- *lipsa motivării deciziei de suspendare din funcție;*
- *încălcarea procedurii de adoptare a hotărârii;*

124. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată fără echivoc că, argumentele invocate de către reclamantul Aureliu Postică în susținerea poziției sale, nu sunt de natură să convingă instanța cu privire la ilegalitatea actului administrativ contestat și respectiv, nu pot duce la anularea acestuia. Dimpotrivă, Completul

subscrie constatărilor și concluziilor Consiliului Superior al Magistraturii care prin hotărârea nr. 391/25 din 02 iulie 2024 a decis aplicarea măsurii suspendării din funcție a judecătorului Postică Aureliu, pînă la devenirea definitivă a sentinței emise în privința lui.

125. Or, cu adevărat, dosarul administrativ care însoțește hotărârea contestată a Consiliului Superior al Magistraturii denotă că în privința judecătorului au fost înainte sesizări din partea Procurorului General de eliberare a acordului pentru pornirea urmăririi penale, la fel că acest acord a fost eliberat procurorului în vederea pornirii și desfășurării acțiunilor de urmărire penală în privința judecătorului. Conținutul sesizărilor denotă suspiciuni ale organului de urmărire penală în ce privește comiterea de către judecător a unor infracțiuni. Materialele dosarului administrativ mai arată că judecătorul are statut de învinuit, fiind întocmit rechizitoriul pe dosar, care a fost expediat instanței de judecată împreună cu dosarul penal pentru examinarea acestor acuzații și la moment nu are emisă încă o sentință definitivă pe marginea lor.

126. De altfel, conform acuzațiilor din rechizitoriu, judecătorului Aureliu Postică i se aduc acuzații în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ alin. 2 Cod penal, adică includerea intenționată a unor date incomplete sau false în declarația de avere și interese personale. Conform ordonanței procurorului din 09 decembrie 2022, judecătorului Aureliu Postică i s-a încriminat că el, fiind persoană cu funcție de demnitate publică, cu scopul creării unei aparențe false cu privire la veniturile dobândite și majorării neîntemeiate a acestora cu suma de 866 916 lei, a inclus date incomplete sau false în declarația de avere și interese personale pentru anii 2018-2021.

127. În astfel de circumstanțe corect Consiliul a concluzionat că, odată ce judecătorul Aureliu Postică este învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ alin. (2) din Codul penal și încă nu s-a emis o sentință definitivă pentru aceste acuzații, există circumstanțe ce justifică suspendarea din funcție, iar aplicarea prevederilor art. 24 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544 sunt necesare în contextul faptei comise de judecător care aduce atingere gravă prestigiului justiției.

128. Astfel, instanța de judecată concluzionează că, Consiliul Superior al Magistraturii a analizat corect situația juridică. La caz, existența calității de inculpat a judecătorului într-o cauză penală aflată pe rolul instanței justifică suspendarea acestui din funcție, or, fapta pentru care a fost pus sub învinuire aduce atingere gravă prestigiului justiției.

129. Completul de judecată evidențiază că, prestigiul justiției este important, deoarece acesta reprezintă fundamentul încrederii publicului în sistemul judiciar. Populația își construiește așteptările pe baza unor valori fundamentale precum imparțialitatea, competența, integritatea și transparența, iar aceste valori trebuie să fie constant respectate și promovate de sistemul judiciar și cei care activează în cadrul său. Orice abatere de la aceste standarde poate pune în pericol această încredere colectivă în justiție. Prin urmare, criteriul prestigiului justiției funcționează

ca un reper esențial pentru evaluarea conduitei magistraților. Comportamentele care degradează imaginea justiției în ochii publicului justifică sancțiuni disciplinare, deoarece acestea subminează respectul față de sistemul judiciar. Totodată, acesta ajută la protejarea autorității morale a sistemului judiciar. Menținerea acestui prestigiu este o modalitate de a preveni compromiterea justiției ca serviciu public care trebuie să inspire încredere. Prin aplicarea acestui criteriu, sistemul judiciar promovează o cultură a responsabilității, sancționând comportamentele care ar putea afecta prestigiul său, protejând astfel încrederea publicului.

130. În aceste circumstanțe, Completul de judecată reține că, argumentele reclamantului în coroborare cu materialele dosarului administrativ și normele legale incidente, sunt neîntemeiate, iar Consiliul Superior al Magistraturii, în mod legal și în limitele competențelor a realizat o analiză conformă, stabilind în mod justificat necesitatea suspendării din funcție a reclamantului.

131. Consiliul Superior al Magistraturii în calitatea sa de garant al puterii judecătorești este unicul organ care poate îndepărta temporar un judecător din exercițiul funcției sale. Această măsură este prevăzută de lege. Or, Consiliul Superior al Magistraturii, reținând faptul că în privința judecătorului Aureliu Postică este intentat un dosar penal de învinuire de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ alin. (2) din Codul penal, a raportat aceste circumstanțe la temeiurile de suspendare prevăzute de art. 24 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 544 cu privire la statutul judecătorului, având ca scop principal protejarea prestigiului justiției și al funcției exercitate, precum și menținerea încrederii cetățenilor în actul de justiție.

132. Pe de altă parte, continuarea activității unui judecător suspectat de comiterea unei infracțiuni ar submina încrederea în sistemul judecătoresc și ar fi percepută ca o tolerare a impunității în justiție. Completul de asemenea reiterează că suspendarea din funcție a fost decisă în legătură cu cauză penală care se afla pe rolul instanței de judecată, fiind necesară și în contextul în care vine să asigure faptul că orice acuzație adusă unui judecător de comiterea unei infracțiuni, va fi soluționată echidistant.

133. Prin prisma principiului proporționalității, măsura suspendării din funcție a judecătorului determină echilibrul dintre interesul public ca în sistemul judecătoresc să activeze persoane integre și interesul judecătorului ca în privința dînsului să fie emisă o soluție corectă, în cadrul unui proces echitabil, cu asigurarea tuturor garanțiilor procesuale.

134. *Referitor la argumentul reclamantului precum că hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nu este motivată*, completul evidențiază că, conform art. 118 din Codul administrativ, motivarea actului administrativ trebuie să conțină circumstanțele de fapt și de drept. La fel, din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Principiul motivării impune autorității publice să indice clar circumstanțele de fapt și de drept care determină soluția adoptată. Motivarea unui act administrativ nu poate fi limitată la competența autorității publice, ori la temeiul de drept al acesteia, ci trebuie să conțină și

elementele de fapt care să permită, pe de o parte, destinatarilor să cunoască și să evalueze temeiurile deciziei, iar, pe de alta parte, să facă posibilă exercitarea controlului de legalitate.

135. Totodată din interpretarea prevederilor art. art. 31 și art. 118 din Codul administrativ, rezultă că exigențele motivării urmăresc să permită destinatarului actului: să cunoască rațiunile pentru care autoritatea a adoptat o anumită soluție; să verifice dacă autoritatea a acționat în limitele competenței sale și cu respectarea cadrului normativ incident; să poată exercita în mod efectiv dreptul la contestare jurisdicțională.

136. Totodată, obligația motivării nu poate fi înțeleasă în sensul că autoritatea publică ar fi ținută să răspundă separat, cu aceeași amploare, fiecărei susțineri dezvoltate de petiționar ori să reproducă exhaustiv întregul raționament doctrinar sau jurisprudențial aferent chestiunii examinate. Ceea ce se cere este ca din conținutul actului să poată fi identificat, într-o manieră clară și inteligibilă, parcursul logic și juridic care a determinat autoritatea să adopte soluția respectivă.

137. Sub acest aspect, instanța reține că, hotărârea nr. 391/25 din 2 iulie 2024 adoptată de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, cuprinde elementele esențiale, fiind indicate temeiurile de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare, descrierea procedurii administrative care a stat la baza adoptării hotărârii și mențiunile referitoare la motivele suspendării.

138. Din conținutul acesteia se desprinde expres și implicit motivarea precum că, judecătorul Aureliu Postică este învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ alin. (2) din Codul penal și încă nu are o sentință definitivă pentru această infracțiune, dar continuă să exercite funcția de judecător, chestiune care aduce atingere gravă prestigiului justiției.

139. Astfel, instanța observă că hotărârea contestată reflectă o motivare detaliată, respectând cerințele legale. Aceasta a fost adoptată pe baza unei analize a circumstanțelor specifice, având ca scop protejarea prestigiului justiției, integritatea sistemului judiciar, precum și menținerea încrederii cetățenilor în actul de justiție.

140. Astfel, hotărârea a fost motivată conform art. 31 și art. 118 din Codul administrativ. Motivarea hotărârii a inclus o descriere clară a situației de fapt, circumstanțele relevante și fundamentarea legală pe care s-a bazat decizia Consiliului. Motivarea respectă standardele jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, care permit justificarea sumară a unor măsuri administrative.

141. De asemenea Completul de judecată reține, că motivarea unui act administrativ individual nu presupune în mod obligatoriu analiză exhaustivă a fiecărei circumstanțe de fapt, ci este suficient ca acesta să conțină elementele esențiale care au fundamentat decizia. În speță, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 391/25 din 2 iulie 2024 indică în mod clar circumstanța obiectivă care a generat măsura - procesul penal pendinte în care reclamantul este învinuit și scopul urmărit - cel de protejare a prestigiului justiției, îndeplinind astfel cerințele de motivare.

142. Totodată, Completul de judecată constată că hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 391/25 din 2 iulie 2024 a fost adoptată cu respectarea principiilor legalității, necesității și proporționalității, în limitele competențelor legale ale Consiliului.

143. Măsura adoptată de Consiliul Superior al Magistraturii respectă principiul proporționalității și a fost luată cu respectarea dreptului discreționar atribuit de lege. Acțiunile Consiliului au fost motivate suficient, incluzând temeiurile de fapt și de drept care justifică hotărârea emisă. Consiliul a acționat conform competențelor atribuite prin lege, a respectat principiul dreptului discreționar, exercitându-și atribuțiile în mod obiectiv și proporțional.

144. Astfel, alegația reclamantului precum că hotărârea contestată nu ar fi una motivată, este respinsă de către instanța de judecată.

145. *Cu referire la susținerea reclamantului precum că suspendarea din funcție reprezintă o ingerință în viața privată*, instanța reține că, deși conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, măsurile profesionale pot afecta sfera privată a individului, acest drept nu este unul absolut și poate fi supus unor restricții atunci când sunt prevăzute de lege și urmăresc un scop legitim. În speță, suspendarea judecătorului pe durata procesului penal este întemeiată pe dispoziții legale clare și vizează protejarea prestigiului justiției, un obiectiv de interes public major care prevalează asupra interesului personal al magistratului de a-și exercita neîntrerupt atribuțiile. Având în vedere că măsura nu are caracter definitiv, nu interzice alte activități profesionale compatibile cu statutul de judecător suspendat și prevede mecanisme de compensare ulterioară a prejudiciilor materiale în caz de achitare, instanța conchide că ingerința este una proporțională și necesară într-o societate democratică pentru a garanta încrederea publicului în integritatea actului de justiție.

146. *De asemenea reclamantul a mai invocat că, deși avea statut procesual de inculpat, odată ce cauza a venit în instanța de judecată la 3 aprilie 2023, totuși a fost admis de către Consiliul Superior al Magistraturii să continue exercitarea atribuțiilor de judecător până în iulie 2024.* Completul de judecată consideră că această afirmație nu condiționează anularea hotărârii contestate a Consiliului Superior al Magistraturii. Or, la 23.03.2023 judecătorul Aureliu Postică a fost admis la serviciu din motiv că suspendarea din funcție a încetat în temeiul art. 24 alin. 4 din Legea nr. 544/1995 pe motiv că a fost scos de sub urmărire penală pe capătul de acuzare legată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 330² alin. 2 Cod penal, pentru care s-a dispus suspendarea anterioară, în temeiul hotărârii CSM nr. 167/13 din 09 septembrie 2022. Respectiv, odată ce organul de urmărire penală a decis continuarea acțiunilor pe capătul de acuzații conform art. 352² alin. 2 Cod penal, cu expedierea dosarului în instanță pentru examinare și, în legătură cu acest capăt al acuzațiilor, judecătorul nu a fost înlăturat de la activitatea sa de serviciu, justificate sînt considerentele Consiliului de a dispune această suspendare din 02 iulie 2024, anume în baza unui nou temei, care este altul, decît cel pentru care suspendarea anterioară a încetat.

147. Nu este relevant nici momentul ales de autoritate pentru a dispune suspendarea din funcție a judecătorului. Or, norma art. 24 alin. 1 lit.a) din Legea nr. 544/1995 presupune perioada de timp pentru care este incidentă suspendarea din funcție a judecătorului, din momentul începerii urmăririi penale și pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii pe dosar. În interiorul acestei perioade, CSM fiind în drept să decidă această suspendare.

148. Deci, faptul că reclamantul a activat o perioadă de la înaintarea cauzei în instanța de judecată nu limitează dreptul și obligația Consiliului de a dispune ulterior suspendarea, odată ce calitatea de inculpat compromise prestigiul justiției.

149. *Reclamantul a mai invocat suspendarea din funcție reprezintă o intimidare și persecutare de către unii membri ai Consiliul Superior al Magistraturii, în special după solicitarea apărării onoarei și demnității în legătură cu denigrarea imaginii și probității profesionale a subsemnatului de către ex-președintele-interimar al Consiliului Superior al Magistraturii, Dorel Musteață.*

150. Reclamantul nu a dat detaliile și argumentele acestor considerente. Completul de judecată a verificat aspectele invocate de reclamant prin prisma hotărîrii nr. 437/27 din 10.10.2023 prin care CSM a examinat chestiunea legată de cererea judecătorului Aureliu Postică de apărare a onoarei și reputației profesionale împotriva acțiunilor ex-președintelui interimar al CSM – Dorel Musteață, care a remis în adresa Comisiei de evaluare externă o notă informativă cu conținut pretins defăimător a judecătorului Aureliu Postică.

151. Astfel, după cum denotă conținutul hotărîrii nr. 437/27 din 10.10.2023, Consiliul Superior al Magistraturii a decis respingerea cererii lui Aureliu Postică de apărare a onoarei și reputației profesionale, odată ce a depus-o tardiv.

152. Însă, nici conținutul hotărîrii nr. 437/27 din 10.10.2023, nici argumentele reclamantului în acest aspect, nu reflectă o legătură de cauzalitate între respectiva notă informativă remisă Comisiei de evaluare externă de către ex-președintele interimar al CSM – Dorel Musteață, și actuala hotărîre emisă de CSM privind dispunerea suspendării din funcție a judecătorului. Or, hotărîrea CSM nr. 391/25 din 02 iulie 2024 care este obiect de examinare în prezenta cauză, a fost emisă în componența a 9 membri ai CSM, din care nu a făcut parte Dorel Musteață (ex-președintele interimar al CSM), fapt ce exclude orice subiectivism sau prejudecată.

153. Mai mult ca atât faptul respingerii solicitării reclamantului privind apărarea onoarei și demnității în legătură cu denigrarea imaginii și probității profesionale de către ex-președintele-interimar al Consiliului Superior al Magistraturii, Dorel Musteață, nu poate fi calificată ca o formă de intimidare și persecuție, or, examinarea unei asemenea cereri și adoptarea unei soluții de admitere sau respingere ține de competența și marja de apreciere a Consiliului, exercitată în limitele atribuțiilor legale. Simpla nemulțumire a reclamantului față de soluția adoptată ori faptul că aceasta nu corespunde intereselor sale procesuale nu este suficientă pentru a demonstra existența unor acțiuni de intimidare, presiune sau tratament pătător.

154. *Cu privire la pretinsa încălcare a procedurii de adoptate a hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 391/25 din 2 iulie 2024, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit art.15 alin. (2) și a art.24 alin. (1) din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii (în vigoare la momentul emiterii actului administrativ), ședința Consiliului Superior al Magistraturii este deliberativă dacă la ea participă cel puțin două treimi din membrii care sunt în exercițiul funcției și nu se află în situațiile menționate la art.18 alin.(1); Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor prezenți, cu excepția cazului prevăzut la art.19 alin.(4).”*

155. Potrivit procesului-verbal al ședinței Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 25 din 2 iulie 2024, la ședința plenului sau prezentat 9 membri al Consiliului Superior al Magistraturii din 9 membri în exercițiul funcției, ședința considerată fiind deliberativă.

156. Tot potrivit aceluiași proces-verbal, în rezultatul votării deschise, s-a votat cu 6 (șase) voturi „pro” și 3 (trei) voturi „împotrivă”, adoptarea hotărârii.

157. Astfel, la emiterea hotărârii contestate au participat 9 membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, iar majoritatea membrilor prezenți la acea ședință, conform art. 24 alin. (1) din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii (în vigoare la momentul emiterii actului administrativ) constituie 5 voturi exprimate pentru adoptarea soluției. Luând în considerație că pentru hotărârea contestată au votat 6 (șase) membri „pro” și 3 (trei) „împotrivă”, se constată că aceasta a fost adoptată cu majoritatea membrilor prezenți, fiind întrunit numărul necesar.

158. Completul de judecată respinge alegația reclamantului precum că, cvorumul și majoritatea decizională necesară adoptării hotărârii urmau a se calcula conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 (în redacția Legii nr. 246 din 29 iulie 2022), or la momentul emiterii hotărârii art. 24 alin. (1) din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii (2 iulie 2024), avea următorul conținut: „Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor prezenți, cu excepția cazului prevăzut la art.19 alin.(4).”

159. Totodată, prin hotărârea Curții Constituționale nr.17 din 18 iulie 2024, au fost declarate neconstituționale art. 15 alin. (2) și art. 24 alin. (1) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr.947 din 19 iulie 1996, fiind revigorate prevederile art. 15 alin. (2) și tezei întâi a articolului 24 alin.(1) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr.947 din 19 iulie 1996 în redactarea anterioară Legii nr.246 din 29 iulie 2022, cu următorul conținut: „*Ședința Consiliului Superior al Magistraturii este deliberativă dacă la ea participă cel puțin două treimi din membrii lui. Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor săi, cu excepția cazului prevăzut la art.19 alin.(4). La adoptarea hotărârilor cu privire la cariera judecătorilor, răspunderea disciplinară a acestora,*

sanționarea și eliberarea din funcție a judecătorilor, membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii participă fără drept de vot.”

160. Potrivit art. 140 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, legile și alte acte normative sau unele părți ale acestora devin nule, din momentul adoptării hotărârii corespunzătoare a Curții Constituționale.

161. Astfel, interpretarea reclamantului, privind un alt mod de calcul al voturilor nu are suport juridic, având în vedere că procedura administrativă de adoptare a actului contestat s-a desfășurat și s-a consumat sub imperiul normelor în vigoare la data de 2 iulie 2024, pe când revigorările art. 15 alin. (2) și a art. 24 alin. (1) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr.947 din 19 iulie 1996, prin hotărârea Curții Constituționale nr. 17 din 18 iulie 2024, au intervenit ulterior emiterii actului administrativ și nu pot produce efecte retroactive asupra validității unei proceduri administrative deja încheiate, or conform art. 26 alin. (7) din Legea nr. 317-XIII din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională (în vigoare la momentul emiterii actului administrativ) hotărârile Curții Constituționale produc efect numai pentru viitor.

162. Prin urmare, Completul de judecată conchide că hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 391/25 din 2 iulie 2022 este legală, temeinică și nu există motive pentru a dispune anularea ei. Urmare a celor expuse, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție va respinge acțiunea înaintată de Aureliu Postică împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea acestei hotărâri.

163. În conformitate cu art. 191, alin. 5, lit. a), art. 224, alin. 1, lit. f) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge cererea de chemare în judecată depusă de Aureliu Postică împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea actului administrativ individual defavorabil.

Hotărârea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă